

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummers	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2019/22 Beoordeling veilige derde landen – Egypte
Kenmerk (digijust)	*
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Vw 30a. Niet ontvankelijk / Vw 30a.1c Veilig Derde land / Vw 30a.1c Informatie voor uitvoering
Relatie met	IB 2018/36 Beoordelen veilige derde landen in de asielprocedure
Geldig vanaf	27-02-2019
Geldig tot en met	27-08-2023

1. Aanleiding

Dit Informatiebericht gaat over de beoordeling van Egypte als veilig derde land.

Zie voor algemene informatie aangaande de toepassing van 'Veilig derde land' Informatiebericht nummer 2018/36.

2. Inhoud/Toelichting

Voor elk land dat als veilig derde land wordt aangemerkt zal in ieder geval een algemene beoordeling moeten worden gegeven waar het gaat om de mogelijkheid om asiel aan te vragen, de vraag of er gedwongen terugkeer naar het land van herkomst van asielzoekers en erkende vluchtelingen plaats vindt en de behandeling van asielzoekers en erkende vluchtelingen in het betreffende derde land. Hiervoor is goede landeninformatie nodig. Omdat een belangrijk deel van de personen Syriërs betreffen is aan het ministerie van Buitenlandse Zaken verzocht om een thematisch ambtsbericht uit te brengen over dit onderwerp. Tevens is aan TOELT gevraagd om algemene informatie aan te leveren aangaande dit onderwerp.

Deze informatie treft u in de link hieronder aan.

http://ind.pucoverheid.nl/zoeken/pdf/PUC_IND_990118_0/1/1245724144/

http://ind.pucoverheid.nl/id/PUC_IND_992097_0

Op basis hiervan heeft een beoordeling plaats gevonden van de vraag of Egypte in het algemeen als veilig derde land kan worden aangemerkt voor asielzoekers en vluchtelingen afkomstig uit andere landen.

Deze beoordeling treft u hieronder aan.

Beoordeling van Egypte als veilig derde land:

Egypte is partij bij het Vluchtelingenverdrag, het Antifolterverdrag (CAT) en het IVBPR (International Covenant on Civil and Political Rights). Zie o.a. het bovenvermelde thematisch ambtsbericht, p. 26. Het recht op politiek asiel is vastgelegd in de Egyptische grondwet, artikel 91, ofschoon Human Rights Watch kritiek heeft op dit artikel: "This article does not meet the UN definition of refugee or Egypt's obligations under the UN refugee convention and the Convention Governing the Specific Aspects of Refugee Problems in Africa, Human Rights Watch said." Human Rights Watch heeft tevens kritiek geuit op de Egyptische wet die illegale

migratie moet tegengaan (the law on "Combating Illegal Migration and Smuggling Migrants"), onder meer aangezien het non-refoulementbeginsel in deze wet niet is vastgelegd.

Bron: thematisch ambtsbericht, p. 26-27, en
<https://www.hrw.org/news/2016/12/15/egypt-immigration-law-lacks-key-protections>

Het Human Rights Report Egypt 2017 van het U.S. Department of State stelt inzake de naleving van het non-refoulement beginsel: "The number of potential asylum seekers returned to their countries was unknown. Authorities sometimes encouraged those detained to choose to return to their countries of origin to avoid continued detention, even in cases where the individuals expressed a fear of return." Ook blijkt uit een rapport van Amnesty International over gebeurtenissen met betrekking tot mensenrechten in Egypte in de periode 2017/2018, dat er minstens 50 asielzoekers en migranten, bestaande uit Eritreeërs, Ethiopiërs en Sudanese, door de Egyptische autoriteiten zijn uitgezet tussen januari 2017 en april 2017. Egypte wordt zwaar bekritiseerd voor het gedwongen terugsturen van migranten en asielzoekers naar plaatsen waar zij het slachtoffer kunnen worden van vervolging en mogelijk marteling en heeft volgens het artikel van Amnesty International het principe van non-refoulement geschonden met het uitzetten van een groep Oeigoeren naar China: "In July the authorities rounded up Chinese students, mostly of the Uighur ethnic minority, arresting at least 200 and deporting at least 21 men and one woman to China, in violation of Egypt's non-refoulement obligations." Blijkens het thematisch ambtsbericht heeft de Egyptische overheid in 2017 acht bij UNHCR geregistreerde Syriërs uitgezet, onder meer naar Syrië." Volgens Human Rights Watch: "Egyptian authorities have arrested scores of documented and undocumented migrants and kept them in inhumane detention conditions, referring some of them to trials. Authorities have also either returned or threatened to return Sudanese, including those with refugee status, despite the likelihood that they may face persecution in Sudan."

Bronnen: thematisch ambtsbericht, p.27;
<https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/egypt/report-egypt/>
<https://www.state.gov/documents/organization/277483.pdf>

De Egyptische overheid kent geen nationale asielwetgeving of asielprocedure en doet geen statusdeterminatie. Wel is sprake van samenwerking met de UNHCR. De UNHCR in Egypte is geautoriseerd tot het doen van statusdeterminatie en voor de registratie en documentatie van vluchtelingen en asielzoekers. Er zijn echter uitzonderingen: "UNHCR does not register Libyan citizens, nor does it register or provide assistance to Palestinian refugees in the country." Bron: Ministerie van Buitenlandse Zaken, Thematisch Ambtsbericht positie van Syriërs in Egypte; USDOS, Egypt 2017 Human Rights Report,
<https://www.state.gov/documents/organization/277483.pdf>

Voor wat betreft de aantallen vluchtelingen en asielzoekers in Egypte: "According to UNHCR, as of August there were approximately 211,000 registered refugees and asylum seekers in the country, coming mainly from Syria (123,033), as well as from Sudan, South Sudan, Ethiopia, Eritrea, and Yemen." Op 25 oktober 2018 stonden 131.000 Syrische vluchtelingen en asielzoekers geregistreerd bij UNHCR in Egypte. Bronnen: thematisch ambtsbericht, p. 13, en USDOS, Egypt 2017 Human Rights Report, <https://www.state.gov/documents/organization/277483.pdf>

In het Thematisch Ambtsbericht Syriërs in Egypte wordt de asielprocedure van de UNHCR uitgebreid beschreven: vreemdelingen kunnen zich aanmelden bij het UNHCR kantoor in Caïro, leveren aldaar een registratieformulier in met bijgevoegd relevante identiteitsbewijzen en pasfoto's. Daarna zal de vreemdeling een afspraak krijgen voor registratie, vindt er een statusdeterminatie-interview en een identificatieproces plaats. Van het doorlopen van deze registratieprocedure ontvangt de vreemdeling een UNHCR kaart. Door de UNHCR erkende vluchtelingen krijgen een blauwe kaart en asielzoekers van wie de aanvraag nog inhoudelijk moet worden getoetst ontvangen een gele kaart. Bij een uiteindelijke negatieve beslissing maakt UNHCR de tijdelijke gele kaart ongeldig. De vreemdeling kan tegen een afwijzing in beroep gaan bij de UNHCR. Bron: UNHCR, Information for Asylum-Seekers and Refugees in Egypt, april 2013; Ministerie van Buitenlandse Zaken, Thematisch Ambtsbericht positie van Syriërs in Egypte, december 2018, <https://www.refworld.org/docid/5267a1d9b.html>, http://ind.pucoverheid.nl/zoeken/pdf/PUC_IND_990118_0/1/3173833923/

"UNHCR conducts Refugee Status Determination (RSD) for all nationalities except for Syrians and Yemenis, as per regional policy directions. All the RSD data is regularly shared with the GoE." Bron: UNHCR, Factsheet Egypt, oktober 2018. Het bovenvermelde thematische ambtsbericht merkt over de positie van Syrische asielzoekers in Egypte het volgende op: "Om de hoge instroom Syriërs na 2011 zo efficiënt mogelijk op te vangen, zijn de Egyptische autoriteiten en UNHCR overeengekomen dat UNHCR voor Syriërs een afwijkende asielprocedure toepast door hen alleen te registreren als asielzoeker en de asielaanvragen niet inhoudelijk te beoordelen." (zie p. 8 van het thematische ambtsbericht)

Inzake de samenwerking tussen de Egyptische autoriteiten en UNHCR merkt het Human Rights Report Egypt 2017 van het U.S. Department of State onder meer het volgende op: "Authorities generally released migrants upon confirming they were registered with UNHCR as well. Authorities detained migrants, many of whom were Ethiopian, Eritrean, Sudanese, and Somali (and may have had a basis for asylum claims) and frequently did not grant them the same quick release. Detained migrants - as unregistered asylum seekers - did not have access to UNHCR. Authorities often held them in in police stations until UNHCR or other aid agencies assisted them, although sometimes authorities sent them to regular prisons alongside convicted criminals." Bron: <https://www.state.gov/documents/organization/277483.pdf>

Inzake de werkgelegenheidssituatie voor vluchtelingen en asielzoekers geldt het volgende: "There is no law granting or prohibiting refugees the right to work. Those seeking unauthorized employment were challenged by lack of jobs and societal discrimination, particularly against sub-Saharan Africans. Refugees who found work took low-paying jobs in the informal market, such as domestic servants, and were vulnerable to financial and sexual exploitation by employers." Bron: <https://www.state.gov/documents/organization/277483.pdf> Het thematisch ambtsbericht merkt hier het volgende over op: "In 2017 en 2018 is het, vanwege de hoge werkloosheid in Egypte, voor vluchtelingen en asielzoekers van alle nationaliteiten moeilijk om werk te vinden. Omdat het in de praktijk lastig is om als vluchteling of asielzoeker een werkvergunning te krijgen, zijn zij veelal aangewezen op werk in de informele sector." "De Egyptische overheid heeft bij de ondertekening van het Vluchtelingenverdrag van 1951 geen voorbehoud gemaakt ten aanzien van het recht op werk. Omdat Egypte geen specifieke arbeidswetgeving heeft voor geregistreerde vluchtelingen en asielzoekers, vallen zij onder de arbeidswet die op buitenlanders van toepassing is. Volgens deze wet moeten buitenlanders in het bezit zijn van een werkvergunning om toegang te krijgen tot de formele arbeidsmarkt.

Buitenlanders komen alleen in aanmerking voor een werkvergunning als zij over uitzonderlijke vaardigheden beschikken die Egyptenaren niet hebben en als zij ondersteuning krijgen van een werkgever in Egypte." "De bij UNHCR geregistreerde Syriërs komen op basis van hun tijdelijke verblijfsvergunning in de regel niet in aanmerking voor een werkvergunning." (thematisch ambtsbericht, p. 15, 43, 45)

Voor wat betreft het recht op onderwijs geldt het volgende: Op de website van de UNHCR, Global Focus, Egypt Plan Overview 2019, wordt gesteld dat bij de UNHCR geregistreerde Syrische, Soedanese en Jemenitische vluchtelingen en asielzoekers dezelfde toegang hebben tot openbaar onderwijs als de Egyptenaren zelf, maar dat de stijging in de kosten van levensonderhoud ertoe heeft geleid dat asielzoekers en vluchtelingen kwetsbaarder en afhankelijker worden van de steun die aan hen verleend wordt. Bron: Egypt Global Focus, 2019 Plan Overview, http://reporting.unhcr.org/node/2540#_ga=2.225201882.1384251174.1547466600-515604931.1547062317 UNHCR, Factsheet Egypt, oktober 2018, merkt over het recht op onderwijs het volgende op: "Currently, refugee and asylum-seeker students from Sudan, South Sudan, Syria and Yemen can access public education, while other nationalities primarily rely on private and community schools and home schooling."

Over de toegang tot gezondheidszorg merkt UNHCR het volgende op: "Refugees and asylum-seekers in Egypt have access to public primary, secondary and emergency health care at an equal level of Egyptian citizens." Bron: <http://reporting.unhcr.org/sites/default/files/UNHCR%20Egypt%20Factsheet%20-%20October%202018.pdf>

Conclusie:

Er zijn verschillende berichten over refoulement door Egypte en over gedwongen terugkeer van personen vanuit onder meer detentie, van wie niet duidelijk is vastgesteld dat zij niet in aanmerking komen voor vluchtelingenschap. Gelet hierop en aangezien de toegang voor vluchtelingen en asielzoekers in Egypte tot de arbeidsmarkt problematisch is, kan Egypte in het algemeen niet als veilig derde land worden aangemerkt.

4. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met DMB en JZ.